

**Żądanie**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

**Podniesiony zarzut**

- Wyrazy tworzące znak towarowy nie są ograniczone do zachwalającego znaczenia, jak twierdzi ekspert.

---

**Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2016 r. – Korea National Insurance/Rada i Komisja**

**(Sprawa T-264/16)**

(2016/C 287/30)

*Język postępowania: angielski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Korea National Insurance Corp. (Pyongyang, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna) (przedstawiciele: M. Lester i S. Midwinter, barristers, T. Brentnall i A. Stevenson, solicitors)

*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/475 z dnia 31 marca 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/659 z dnia 27 kwietnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, w zakresie, w jakim akty te mają na celu umieszczenie nazwy skarżącej w wykazie zawartym w załączniku V do rozporządzenia Rady (WE) nr 329/2007 i w załączniku II do decyzji 2013/183/WPZiB; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że strona pozwana nie przedstawiła odpowiedniego i wystarczającego uzasadnienia umożliwiającego umieszczenie nazwiska skarżącej w wykazie.
  2. Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że strona pozwana popełniła oczywisty błąd poprzez stwierdzenie, iż w przypadku skarżącej zostały spełnione ustanowione w podważanych aktach kryteria umieszczania w wykazie, oraz że nie istniała podstawa faktyczna uzasadniająca umieszczenie jej nazwiska w wykazie.
  3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła zasady dotyczące ochrony danych.
  4. Zarzut czwarty, w którym skarżąca podnosi, że strona pozwana naruszyła – bez uzasadnienia i zachowania proporcji – jej prawa podstawowe, w tym prawo do ochrony własności, działalności handlowej i reputacji.
-